

האומר פרק ששי גימין

מה.

עין משפט
נר מצוה

לב א מ"י פ"ה מהל' מעשר
שני הל"ח:

ב [מיי' פ"א מהל' תרומות
הלכה כו]:

לג ג מ"י פ"י מהל' שמיטה
ויוכל הל"ט ופ"ח מהל'
עבדים הל"י סמג עשין פג
טוש"ע יו"ד ס"י רסו סע"י
י:

לד ד מיי פ"ה מהל' מעשר
שני הל"ט:

ה' [טו"ש"ע חו"מ סימן רלה
סעי' א' וס"י רמג סעי' טו]:
לה' ו מ"י פ"ד מהל' אישות
הל' [וסי"א] מהל'

גירושין ה"ל"ז] סמג עשין נ
טוש"ע אה"ע ס"י מג סע"י ב
וס"י קנה סע"י ב:

ז [מיי] פכ"ט מהל' מכירה
הל"א טו"ש"ע ח"מ סי' רלה
סעי' א' :

ל' ח מ"י פ"ב מהל' גירושין
הל"ח סמג שם טו"ש"ע
אה"ע סי' קמא סעי' ו:

ל'ז ט מיי' פיי"א מהל' נדרים
הלכה א ופ"א מהל'
ערכין הלט"ו סמג לאוין רמג

טוֹשׁ"ע יו"ד ס' רלג:
לח י מ"י פ"ב מהל' אישות
הל"ח ופ"א מהל' יבום
הל"ז סמג עשין כ טוֹשׁ"ע
אה"ע ס' קסז סעיף ד
וע"ש:

לפי כ מיי פכ"ט מהל'
מכירה הלי"ג סמג
עשין פז טוש"ע חו"מ סי'
רלה חנוי' [א] נו'

ב' ל מ"י פ"ו מהל' גירושין
הל' ט סמג עשין נ טוש"ע
אה"ע ס' קמח סעי' ג:

בזא מ מ"י פ"ב מהל' ש'לוחין הל"ב סמג עשין פב טו"ש"ע חו"מ סי'

קפח סעי' ב:
בב נ מ" פ"ב מהל' גירושין
הל"ח סמג עשין נ

עושה"ע אלה"ע סי' קמא סעי'
:ג

בזג ס מ״י שס פ״ט ה׳ ל׳ לג
סמג שס ט״ש״ע שס
סע״ מה :

במד ע מיי שם טוש"ע שם
סעי' מז:

בזו ק מיי פ"ט מהל' טוש"ע שם סעי' מט:

לחיון רב:
בזר טוש'ע אה"ע סי' קמא
חיון ג'

פסקי רי"ד

[illegible]

בבעין דאורייתא תקון. והא דסגין בהגזתה טעם (ט) גבי חזית של שיתופי מבוזות אפי' לפירוש הקונטרס^ט ללא קניא הגזזה בעלמא אלא בג' טעמים^א חשיב ליה כעין דאורייתא כיון דמגזיה דר' יוחי ויש צה הגזזה קלמ: **ופדן** בהן מעשר שני. וא"ת ומאי

מִהֵנִי פְדִיית קָטָן וְהֵא אֵין מַעֲשֵׂה
קָטָן כְּלוֹס וְצַח"כ (פִּרְשָׁה חֲקוּקִי)
מִמַּעַט קָטָן שְׁלִיטָה פֻּדְהָ מַעֲשֵׂה שֵׁנִי
וְתָנָן נִמְלִי (תְּרוּמוֹת פ"א מ"א) חֲמִשָּׁה
לֹא תִירָמוּ וְקָטָן חֵד מִנִּיחֵי וְעִלִּיל
בְּהִנְזוּקִין (דף נ"ג.) תִּנְיָא לְאִסְרוֹפּוֹרִטוּ
תּוֹרִמִּין וְעַד מַעֲשֵׂה מַשְׁנֵעַ אֶבֶל קָטָן לֹא
וּמֵאִי שֵׁנָא פְדִיית מַעֲשֵׂה מִתְּרוּמָה
וְי"ל דְּלִתִּיא כִּמ"ד בְּמִס' תְּרוּמוֹת (פ"א)
מ"א) דְּהִגִּיעוּ לַעֲוֹנָה נִדְרִים כֶּסֶס
שְׁדַרְזָן נִדֵּר כִּךְ תְּרוּמָתָן תְּרוּמָה וְשֵׁס
שַׁחַל שֶׁס תְּרוּמָה עַל פִּיו וּמִשְׁתַּבִּי
טַבֵּל בְּחִילָה ה"ג מִתְחַלֵּל מַעֲשֵׂה שֵׁנִי
עַל יְדו וְאִת' הֵיחָךְ פֻּדְהָ לְאִחְסֵיר
הָא אִפִּי' מִל"ד וְכִי לֹאֲחֵרִים הֵיינו
כְּשֶׁדַעַת אַחֲרֵת מִקְנֵה אֹתוֹ לְאִחְסֵיר
וּפְדִיית מַעֲשֵׂה נִהִי דְחִשְׁבִּין לִיה כּוֹכָה
לְאִחְסֵיר מ"מ אֵין דַּעַת אַחֲרֵת מִקְנֵה
אֹתוֹ לְאִחְסֵיר ע"י זִכִּיתָ קָטָן וְהוּ
כִּמו מִנְיָאָה דְלֹא זִכִּי מִדְּאִוְרִיתָא וְי"ל
כִּיּוֹן דְּמוֹפְלָא הַסְמוּךְ לֹאֲחֵיר דְּאִוְרִיתָא
וּתְרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וְחִילּוֹ חִילּוֹל אִס'
לְגַבִּי מִמֶּנּוּ וּזְכָה לְאִחְסֵיר מִן הַמִּזְבֵּחַ
כְּשֶׁדַעַת אַחֲרֵת מִקְנֵה אֹתוֹ אִס' הוּ
לְעִינֵי חִילּוֹל מַעֲשֵׂה יֵשׁ לוֹ לְהוֹעִיל
אִפִּי' בְּלֹא דַעַת אַחֲרֵת אֶבֶל לִרְבִּי
חֲסִדָא דְלֹאֲנוּ וּזְכָה לְאִחְסֵיר אַע"פ
שְׁלַעֲמֵנו וּזְכָה גַם בְּחִילּוֹל מַעֲשֵׂה לֹא
יִזְכָּה לְאִחְסֵיר בְּחִילּוֹל אַע"פ שְׁלַעֲמֵנו
מִחֲלָל: **אִמְרָה** הָעֵבֶרִיָּה בּוֹמָן
הוּזָה מִי **יִיאָבָה** ה"ג * (י"י הוּזָה מִזִּי
לְמִיפְקֵי אִי בּוֹמָן הוּזָה לִמֶּנּוּ לֹא לְהַעֲרִים
וְהֵלֵא יָכוֹל לַחֲלֹל שׁוֹה מִנֶּה עַל שׁוֹה
פְּרוּטָה וְחֻמוּשָׁה וְלִמְאֵן דְּלֹאֲמַר בְּהֹזֵב
(ב"מ דף נ"ג.) דְּבִצְעִין (י"א) [אָרָן] בְּחֻמוּשָׁה
שׁוֹה פְּרוּטָה יַחֲלֹל שׁוֹה מִנֶּה עַל חֲמֵשׁ
פְּרוּטוֹת: ² לְעַל **צָרוּר** וְזוּרְקוֹן
זוּבָה לְעֶצְמוֹ. וְאִת' וְהָא דִּתְנָן בְּמִי
שִׁמְתָּ (ב"ב דף ק"ט.) זִכִּין לְקַטְן ¹ וְאִין
זִכִּין לְגִדּוֹל ² הָא קָטָן גּוֹפִיָּה אִמֵּר ה"כ
דְּזִכִּי ³ דְּהִס' ⁴ בְּחֻמוֹת מִכְּאֵל ⁵ וְיִנְמִי ⁶

ובנגדן בקטנה חוצצת. פירש
בקותרס שנה אחת לפני
נערות כגון בת י"א שנה ויום אחד
אם הייתה סימנין חולצת ולא אמרי'
שומא יניחו וקשה לדברא גופה פסיק
בסוף פ' ילא דופן (נדה דף מו.)
הלכתא תוך הזמן כלפני הזמן^ט
ומפרש רבינו שמואל כנגדן בקטנה
היינו לא הגיע לעונת נדרים' קלמר
אלא בת י"ב שנה ויום אחד
דלא הגעת נדרים של קטן כנגדן
באש דבולה היא^ט ואין הלשון משמע

בן י"א ואור"ת דלתיבא דר' יוסי קאמר רבא הבא דלאמר' צפ' מלתא
 דמזרי' ר' יוסי נלמד דקטנה חוללת צפעוטות
 ורבא אמר עד שתגיע לענות נדרים^ל ועוד מפרש רבא דמסיק הסם
 להלכתא עד שתצא ששים שערות כל זה מוזרי' רבא כלומר לא
 יוסי אמר עד שתגיע לענות נדרים אבל הלכה עד שתצא ששים שערות
 ורבא דנקט דנדרים למילתיה כר' יוסי כדי לעשות כלל שלו ולומר בכוון
 לציון עד שיהא בן עשרים ובפרק מי שמת (ב"ב דף קה.) אמר רבא אמר
 רבא מסיק הסם דמכללא אימנר ומוכח מעובדא דאחא לקמיה דרבא
 י יגי' אסורה לאבול בתרומה מיד. הוה לן למימר דאוקי אשה
 פסוס דחוקה שליח עושה שליחותו ואע"ג דלן ביד השליח לעשות
 כל אחת היא לו בחזקת הימנר וגם אף ביד השליח לעשות שליחותו:
 גיטא

מערימין. לפדותו בלא חומש. שאדם מוסיף חומש כשפודה את מעשר שני שלו ואינו מוסיף חומש על של אחרים אם קונוה מחצירו: ופדו **בן מעשר שני.** ממנו דהוה להו אחרים לגביה והם סמורים על שולחנו ושלהם שלו שהם חוזרים ונותנים לו: **אלא בזמן שהיוכל נוהג.**

קצה: (ח) קדושין מד: עני
סג: (ט) קדושין כ: טז זל
תגר: (י) [מסכת פ"ד] צ"ב
קסה: קדושין מט:
(יא) ובה"מ אחת אלעזר
וכן נישא לקמן: (יב) ס"א
מ"ש רישא דל"פ ר"א,
(יג) קדושין ממ: ממ: צ"ב
קסה: (יד) וקבל במקום
אחר ס"א מ"ד, ע"ז
דנכסי:
(טו) שריפונו ע"ז:
(טז) קדושין כ: ד"ה כהנאי,
(יז) ונש' מוספתא כ"א:
(יח) ד"ה ונקס ר"א, (יט) ג"י
רש"י וצ"ל ונש' מוספתא,
(כ) ונש' מוספתא ד"ה ד"ה
אלב ויבאר יומר במוס' צ"ב
דף קסא: ד"ה אחתמא
כסא [נעלי מד].

גילוי הש"ס

ה"ה אמת העברה
וב"ה חזק בצי' למופיד. ע'
בסו"ט ד' ל' ע"א מד"ה
באמרי דרבי:

מוסף רש"י

אין עמוד עברי נהגה. אליו
מכר מבד צ"ב [ענכרי כס].

אלא בזמן שהיובל נהגה.
למנו למקרי ביה עד שנת
היובל יקרא עמך (קדושי)
(סו). הפטרות. מי משע
ושמונה (כתובות ט). מקחן
מקח ברי במטלטלין. אם
מכר מטלטלין (קדוש טו).
במטלטלין דוקא (אבן
במקדש) לא עד שיבא שמי
שנרות או עד שיהא בן
שנים (כתובות ט). קטנה
ברו אינו גט עד שיגיע גט
לידה. הלך שנת עשה
שלא יקבל לאו עסק דירה
הוא אלא שנתא דירה הוא
(קדוש טו). הלך שנתא קטן
הלך המכירה לה לא שנתא
של בעל הולכט ומכור לה
(קדושי טד).

והמכור בנכסי אבירי
מתני' ^(א)לקטנה שני
אינו גט עד שיגיע גט
הבעל לחזור ויהיה
יואם אמר לו אביה
אם רצה לחזור לא
זה לאשתי במקום
אחר פסול ^(ב)הרי
לה במקום אחר
התקבל לי גימין
במקום אחר פסול ^(ג)
גימין ממקום פלוני
כשר: **גמ'** ^(ד)ורבי א
דלא פליג ומאי שני
דמדעתיה מגרש קק
מתגרשת ^(ה)מראה
קחבא לי גימין אוכלת
לידה התקבל לי גימין
מיד התקבל לי גימין
בתרומה עד שיגיע
אוסר מיד: **גמ'** ^(ו)וגי
רישא לא היו גיטא
התקבל לי גיטא
דמשבחת ליה בבב
כל היכא דמשבחת

אם הדיחא סימנין ולא אמרי' שומא
מינה אבל קודם הזמן הזה קטנה
היא ואין סימניה סימנין ואינה חולטת
דאש כחוז צפרהשט ומקשינן אשה
לאש: **למכור בנכסי אבירי**. קרקעות:
עד שיאב בן עשרים. הוי קטן.
מתני' אם רצה הבעל לחזור
קודם שיגיע גט לידה: **פסול**. דלין
רזנוו שילעזו עליו שם וקפידה היא:
הרי היא במקום פלוני. אינו אלא
כמראה מקום שם תמצאנה: **ור'**
אלעזר מכשיר. טעמא מפרש צגני'
גמ' ^(א)מאי שני קר רישא דלא פליג. רבי
לעזר גמין גט גט לא ראשי
במקום פלוני וקמין פסול: **מדעיה**
מגרש. והדבר תלוי בו איכא למימר
קפידה היא ודוקא קאמר ליה אבל
אינה דבעל כרחא מיגרשה מנא ידעה
דינחא ליה לבעל למיצי' הסם הלכך
אינה אלא כמראה מקום שם תמצאנו:
מתני' **הנא לי גימין אוכלת**
בתרומה. אם אשת כהן היא עד
שיגיע גט לידה: **לאוסר מקום**. שכן
אמרנו לו לא תהא שלוחי לקבלה
אלא שם ובגמרא פריך וגיטא היכי
הוי הויילי וקיבלו במקום אחר ואפי'
כשיגיע שם והא תנן לעיל פסול: **אוסר**
מיד. משפירש מאכלה. רבי אלעזר
לעומיה דמכשיר קאפילו במקום
אחר דמראה מקום היא לו ומשום

מוסף תוספות

א. בדפנאק לא תמורת לבור.
ב. קדושין טו. ובציר מ'
לאו הגבהה היא. ר"י מכות
לא. ב. פטורי מחומשי. מוס'
נכורות. ד"ה 'תוס'.
ג. אלא מסלק לי בפירא
אחריתי וכו'. מוס' נכורות.
ד"ה 'תוס'. הויילי
ואין לו ד' לכות לעצמו ממון
שנותנין לו תקני חמיס'
שיהא אחר וכוה ומקבל
לצורכו. רשנים צ"ע קט'
ה. שהרי יכול לכות
בעצמו. ס. א. יקול מוס'
הרא"ה. א. שלא הגיע למדיה
זו. מוס' הרא"ה. שאינו במדיה
בין צורו לראשו. רשני'.

קבלה איגרשא לה לפיכך למעשה שפירש מלפניה אסורה שמה
 מצאו חוץ לעיר וקיצלו הימנו: גמ' ווימנין דמשכתא ליה
 צבצב. כיון דהדר אמרה ליה הכי מכלל דלא קפדה אי מקבל ליה
 דזכותא אחרינא והאי דקצעה ליה עיקר צמתא מחסיא הכי קאמרה
 לא תהא שלוחי לקבלה התגרש איז על ידך עד דמטיא התס:
 דהא

כנגדו בקטנה ועוד יט' לומר דהכא גרסי' רבה דהא מסיק ולמכור בנכ"ל
 ר"נ מנן י"ח שנה וליכא למימר דהתם משמיה דר"נ קאמר וליה לא ש"ל
 דפחות מל"א עשרים דרזין נכסי כו' דסבר רבא בן יוחנן (י"ח): **התקנה**
 בחזקהת מל"א נתגשרה אל"ל חומרה עולמא היא שחמירו חכמי
 שאלו לא יתו לו י"א עד הוגו כחו קאסור בכל השנים ששבורי (א) ו
 שאלו לא יתו לו י"א עד הוגו כחו קאסור בכל השנים ששבורי (א) ו
 שאלו לא יתו לו י"א עד הוגו כחו קאסור בכל השנים ששבורי (א) ו

(א) פסחים (ל) וישע
(ב) משכן (ז) פסח
(ג) אלהים (ח) קדוש
(ד) ערין (ט) סוכה (מג)
(ה) מחזק (נ) עילול (נ)
(ו) קדוש (ז) זל
(ז) סגה (ח) קדוש (ט) זל
(ח) מוסר (י) זל
(ט) קדוש (י) זל
(י) קדוש (י) זל
(יא) סגה (י) זל
(יב) קדוש (י) זל
(יג) קדוש (י) זל
(יד) קדוש (י) זל
(טו) קדוש (י) זל
(טז) קדוש (י) זל
(יז) קדוש (י) זל
(יח) קדוש (י) זל
(יט) קדוש (י) זל
(כ) קדוש (י) זל
(כא) קדוש (י) זל
(כב) קדוש (י) זל
(כג) קדוש (י) זל
(כד) קדוש (י) זל
(כה) קדוש (י) זל
(כו) קדוש (י) זל
(כז) קדוש (י) זל
(כח) קדוש (י) זל
(כט) קדוש (י) זל
(ל) קדוש (י) זל

גליון הש"ס

תד"ה ואמה העבריה
וב' הוה מצי למיפדך. ע'
בכורות ד' ל ע"א תד"ה
באתריה דר"י:

מוסף רע"י

אין עבר עברי נורה. **לשלי**
נאכל ממן **הא** (דריבן) **נא**.
נאכל ממן **שחיבוי** **נורה**.
נאלי **למקרי** **זיה** **עד** **זמ**
הכול **עבור** **ענק** **(דקדוקי)**
העשרות **נא**.
נשמות **(כתובות ז.)** **מקחן**
מקח **במטלטלין**.
נשמת **מטלטלין** **(דעל ז.)**
נשמתלין **דוקא** **חל**
נשמתקע **לא** **עד** **שיצא** **שח**
נשמות **לא** **עד** **שיצא** **שח**
נשמות **(כתובות ז.)** **קטנה**
נא **זינו** **נא** **עד** **שיגיע** **נא**
נלירה. **שמן** **קטן** **עשה**
שלת **יכלך** **לא** **שלת** **היה**
נא **זלזל** **שלת** **היה**
(דעל ז.) **נא** **שלת** **קטן**
הכל **נעשה** **לא** **יה** **שח**
נע **לזלזל** **היה** **נע**
(דקדוקי ז.)

מוסף תוספות

- [illegible]

(א) ג' רבינו הוא כג' הרי"ף כן דומן מתקדשת למיאון הוא משתגיע לעונת הפעוטות וכמו דמוקי רבינו צסמוך.